

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobců: a) **Bohemian Marketing & Promotion a.s. v likvidaci**, IČ: 250 69 764, b) **MEDIA 360 a.s.**, IČ: 098 96 724, oba se sídlem Na Poříčí 1046/24, Praha 1 – Nové Město, oba zastoupeni Mgr. Danem Modlitbou, advokátem, se sídlem K Horoměřicům 584/10, Praha – Suchdol, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2023, č.j. 1129/23/5100-41456-710158,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2023, č.j. 1129/23/5100-41456-710158 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta odvolání žalobců proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 25. 3. 2022, č.j. 2444852/22/2001-80543-111322 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž nebylo vyhověno návrhu žalobce b) na vyloučení majetku z daňové exekuce dle ustanovení § 179 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobci v žalobě namítali, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného právního posouzení prokázaných skutkových okolností, zejména z nesprávného hodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

související právní úpravy vztahující se k otázce smlouvy o převodu závodu ve smyslu ustanovení § 2175 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Uvedli, že podstatou sporné otázky je, zda Smlouvou o koupi závodu ze dne 1. 5. 2021, která byla mezi žalobci uzavřena, jejímž prostřednictvím došlo k prodeji závodu [tj. souboru hmotných, nehmotných a osobních složek podnikání žalobce a)], došlo i k převodu vlastnického práva k osobnímu automobilu značky Mercedes-Benz GLC 300 E, reg.zn. X, VIN kód: X (dále jen „Vozidlo“) ve prospěch žalobce b), a zda by to z tohoto důvodu mělo být vyloučeno z daňové exekuce nařízené exekučním příkazem Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 8. 9. 2021, č.j. 7341432/21/2001-80543-111322.

- [3] Žalobci dále v žalobě shrnuli skutkový stav věci. Uvedli, že ke dni 1. 5. 2021, kdy byla mezi žalobci uzavřena Smlouva o koupi závodu, došlo k předání závodu žalobci 2 k užívání; tento den pak byl rozhodný i pro stanovení kupní ceny. Uvedli, že konkrétní rozpis závodu, tj. uvedení jednotlivých složek majetku žalobce a), jež se staly předmětem prodeje žalobci b), vyplývá z celkem 21 tabulek, obsažených v souhrnném dokumentu tvořícím přílohu Smlouvy o koupi závodu – předmětné Vozidlo je pak obsaženo v Tabulce č. 21. Tato tabulka byla správci daně poskytnuta na samostatném listu, a to včetně podpisu statutárního zástupce obou smluvních stran. Z příloh Smlouvy o koupi závodu pak vyplývá, že Vozidlo bylo u žalobce a) evidováno pod inventárním číslem MAJ00007, s datem zařazení do evidence 25. 11. 2020, s pořizovací cenou 1.394.347,11 Kč a zůstatkovou cenou ve výši ceny pořizovací. Dále žalobci zdůraznili, že smluvní strany opakovaně souhlasně deklarovaly, že součástí majetku převáděného citovanou smlouvou bylo i předmětné Vozidlo. Dále uvedli, že dne 4. 5. 2021 byl sepsán Doklad o koupi části závodu, ve kterém smluvní strany shodně prohlašují, že dne 1. 5. 2021 spolu uzavřeli Smlouvu o koupi závodu s tím, že k převodu vlastnického práva dojde dnem uložení Dokladu do Sbírký listin rejstříkového soudu kupujícím. K přechodu vlastnického práva tak došlo dne 5. 5. 2021. Rovněž uvedli, že předmětné Vozidlo bylo v rozhodné době předmětem nájemní smlouvy sjednané s nájemcem – společností VVISS a.s., která vozidlo užívala a u jejíhož statutárního zástupce bylo vozidlo v exekučním řízení fyzicky zajištěno a uživateli (nájemci) odebráno. Dne 5. 11. 2021 pak žalobce b) doručil správci daně prohlášení o majetku, jehož součástí je též Vozidlo (srov. přílohu č. 3 tohoto prohlášení).
- [4] Žalobci dále v podané žalobě uvedli, že náležitosti smlouvy o koupi závodu předestírá právní úprava ustanovení § 2175 a násl. občanského zákoníku s tím, že práva a povinnosti ze smlouvy o koupi závodu jsou vymezeny v ustanovení § 2079 tohoto zákona upravující obecná pravidla pro kupní smlouvu. Uvedli, že kupující se stane vlastníkem celého závodu na základě jednoho aktu, když v rámci smlouvy není třeba vypočítávat jednotlivé položky spadající do závodu; lze odkázat i na jiný dokument, příp. na přílohu ke smlouvě. Uvedli, že zákon nevyžaduje určitou formu smlouvy o koupi závodu; písemná forma této smlouvy není nutná. Namítali, že v daném případě žalovaný zpochybnil platnost Smlouvy o koupi závodu v situaci, kdy obě smluvní strany souhlasně a souladně vymezili rozsah převáděného majetku a výslovně uváděli, že předmětem převodu bylo i specifikované Vozidlo. Dle žalobců tak argumentace žalovaného týkající se nedostatečné formy smlouvy o koupi závodu, příp. absence ověřených podpisů smluvních stran na přílohách smlouvy, tak není relevantní, resp. je dle žalobců výrazem svévole správního orgánu, který po smluvních stranách vyžaduje plnění povinností nad rámec zákonné úpravy a požadavků zákona.

- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhol její zamítnutí. Žalovaný nejprve odkázal na právní rámec případu, který vymezil v bodech [11] až [17] žalobou napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce b) v průběhu daňového řízení výslovně popřel, že byla v daném případě uzavřena smlouva o koupi závodu. K námitce ohledně nesprávného právního posouzení koupě závodu žalovaný uvedl, že nepopírá skutečnost, že zákon pro smlouvu o koupi závodu nevyžaduje žádnou zvláštní formu. Zdůraznil, že to byli právě žalobci, kteří si zvolili, že podpisy na smlouvě o koupi závodu nechají úředně ověřit; i znění této smlouvy je pak výrazem jejich dobrovolné vůle. Jestliže se tedy v textu smlouvy odkazují na přílohy, v nichž měl být převáděný majetek specifikován, tak učinili tyto přílohy nedílnou součástí smlouvy o koupi závodu, a proto i tyto přílohy musí být posuzovány v kontextu formy o koupi závodu – tj. písemná smlouva s úředně ověřenými podpisy. Příloha č. 1 má však formu prosté listiny bez úředně ověřeného podpisu či znaků zapečetění, což dle žalovaného značí, že nebyla součástí smlouvy o koupi závodu při jejím podpisu, a rovněž tato nespĺňuje ani požadavky kladené na ni samotnou smlouvou o koupi závodu, v níž je na str. 5 uvedeno, že přílohy budou podepsány oběma smluvními stranami, jinak jsou neplatné. Příloha č. 1 však obsahuje jen jeden podpis, bez jakékoliv datace a zejména určení, za kterou smluvní stranu je tento učiněn. Žalovaný uvedl, že ačkoliv mají oba žalobci shodného předsedu správní rady, jež je zastupuje, tak nelze podpisy obou smluvních stran nahradit podpisem jediným, nadto bez označení smluvních stran. Z Přílohy č. 1 v dané podobě pak nelze dle žalovaného dovodit, že se vztahuje právě ke Smlouvě o koupi závodu.
- [6] K argumentaci žalobců, že po celou dobu jednají ve shodě, žalovaný uvedl, že s ohledem personální propojení obou žalobců skrze předsedu správní rady nelze tuto skutečnost nadřadit nad ostatní zjištěné skutečnosti, které převod předmětného Vozidla na žalobce b) nepodporují. Zdůraznil, že předně není postaveno na jisto, zda byl převeden celý závod, jak žalobci tvrdí, či jen jeho část, když tento rozpor plyne mimo jiné z rozličného označení Smlouvy o koupi závodu a Dokladu o koupi části závodu, který byl vložen do Sbírký listin. Současně sám žalobce b) závod neuvedl ve svém prohlášení o majetku, když v odvolání výslovně uvedl, že v daném případě se jednalo „o množinu hmotného majetku, pohledávek a závazků“, a že jejich smlouva o koupi závodu nenapĺňuje zákonnou definici.
- [7] Dále uvedl, že je nesporné, že oba žalobci se i po podpisu Smlouvy o koupi závodu ve vztahu k předmětnému Vozidlu chovali tak, že vlastníkem je nadále žalobce a), když nezajistili prepis vlastníka v centrálním registru vozidel, přestože se jedná o přestupek s možností uložení pokuty až do výše 50.000 Kč, a současně prepis ostatních vozidel uvedených v příloze č. 1 byl bez dalšího realizován. Dále to byl právě žalobce a), kdo uzavíral, i po uzavření Smlouvy o koupi závodu, pojistné smlouvy a prohlašoval se v nich za vlastníka i provozovatele Vozidla. V neposlední řadě se pak žalobce a) nijak neohrazoval vůči zajištění svého nedoplatku na předmětném Vozidle, resp. žalobce b) se nechoval jako vlastníka, když nepodal žalobu proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva. Ke dni prohlášení o majetku, tj. cca 6 měsíců od uzavření Smlouvy o koupi závodu, žalobce b) neměl předmětný automobil zařazen ve svém majetku, přičemž dle žalovaného je jím uváděné zdůvodnění této skutečnosti (absence znaleckého posudku) zcela mimoběžné. Zdůraznil, že žalobci se ve vztahu k prepisu předmětného Vozidla v centrálním registru vozidel dopustili vědomé lži, když dle jejich tvrzení k prepisu nedošlo v důsledku zamítavého postoje registru vozidel, když tento měl zápis odmítnout z důvodu vydání exekučního příkazu, přestože není jeho příjemcem, tj. o jeho vydání nevěděl (nadto byl exekuční příkaz vydán v jiný den, než žalobci tvrdí).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

- [8] Žalovaný tak uzavřel, že nabytí vlastnického práva žalobcem b) nebylo v řízení prokázáno. Předně nebylo s jistotou prokázáno uzavření jakékoliv smlouvy, jejímž předmětem by bylo předmětné Vozidlo, a ani další okolnosti – výpis z centrálního registru vozidel, informace od pojišťovny či chování žalobců po údajné změně vlastníka – nehovoří ve prospěch převodu vlastnického práva z žalobce a) na žalobce b).
- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [10] Finanční úřad pro hlavní město Prahu nařídil k vymožení vykonatelných nedoplatků u žalobce a) daňovou exekuci prodejem movitých věcí, a to exekučním příkazem ze dne 8. 9. 2021, č.j. 73411432/21/2001-80543-111322. Do soupisu věcí bylo pojato předmětné Vozidlo.
- [11] Dne 9. 11. 2021 byl správci daně doručen návrh žalobce b) na vyloučení majetku z daňové exekuce, ke kterému byla přiložena Smlouva o koupi závodu ze dne 1. 5. 2021.
- [12] Rozhodnutím ze dne 25. 3. 2022, č.j. 2444852/22/2001-80543-111322, správce daně návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce nevyhověl.
- [13] Žalobce b) podal proti tomuto rozhodnutí dne 12. 4. 2022 odvolání, které dne 27. 5. 2022 doplnil, a to mimo jiné o 8 příloh (nájemní smlouvu s právem odkupu ze dne 10. 11. 2020 včetně přílohy – předávacího protokolu vozidla; smlouvu o smlouvě budoucí kupní ze dne 10. 11. 2020 včetně příloh – kupní smlouvy a popisu vozidla a jeho všech součástí a příslušenství; Doklad o koupi části závodu ze dne 4. 5. 2021; výpis ze Sbírký listin; oznámení o převodu části závodu; dohodu o finanční jistotě ze dne 8. 9. 2021; předávací protokol k vozidlu ze dne 1. 12. 2021; osvědčení o registraci vozidla).
- [14] Žalobce a) podal odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 5. 5. 2022, přičemž jej ve dnech 11. 6. 2022 a 16. 6. 2022 doplnil. Ke druhému odvolání žalobce a) doložil 2 přílohy (výdajový pokladní doklad č. 0002/11/20 ze dne 10. 11. 2020; bankovní výpis ze dne 11. 11. 2020 – za období 5. 11. 2020 – 10. 11. 2020).
- [15] V rámci odvolacího řízení bylo doplněno dokazování, a to o výpisy z bankovních účtů obou žalobců za období od 1. 1. 2020 do 15. 8. 2022 a o výpis z centrální evidence vozidel ze dne 2. 8. 2022. Písemností ze dne 23. 11. 2022, č.j. 43445/22/5100-41456-710158 byli žalobci seznámeni se zjištěnými skutečnostmi, a důkazy, které je prokazují, jakož i s právním hodnocením případu. Dne 12. 12. 2022 obdržel žalovaný reakce žalobců na toto seznámení, ke kterým bylo přiloženo množství příloh.
- [16] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 1. 2023, č.j. 1129/23/5100-41456-710158, byla odvolání žalobců zamítnuta a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný shrnul skutkový stav věci (srov. body [1] až [8]), odvolací důvody (bod [9]) a právní základ případu (body [11] až [17]). Svě závěry pak předestřel v bodech [18] až [31]. Nejprve žalovaný hodnotil smlouvu o koupi závodu s cílem určit, o jaký typ smlouvy se ve skutečnosti jedná. Uvedl, že smlouva odkazuje na přílohy č. 1 až 5, které (vyjma přílohy č. 1) nebyly předloženy. Dle žalovaného tak bez znalosti těchto příloh nebylo možno smlouvu o koupi závodu kvalifikovaně posoudit, když nadto žalobce b) nepředložil ani zápis o předání a převzetí závodu, který byl dle bodu 7.3. smlouvy pořízen, ze kterého by eventuálně mohl být obsah smlouvy rovněž posouzen. K Příloze č. 1 žalovaný uvedl, že tato nemá, na rozdíl od Smlouvy o koupi závodu, úředně ověřené podpisy, resp. nebyla ověřena a zapečetěna společně se smlouvou. Odkazem na přílohy v textu smlouvy se žalobci dobrovolně rozhodli nechat podpisy ověřit i na přílohách. Dále uvedl, že příloha

obsahuje pouze jeden podpis, bez datace a bez určení, za kterou smluvní stranu je tento učiněn. Zdůraznil, že žalobci nikdy správci daně nepředložili ucelený seznam majetku, jež by měl být z žalobce a) na žalobce b) převeden. K tvrzení žalobců, že přílohy Smlouvy o koupi závodu tvoří celkem 21 tabulek, žalovaný uvedl, že tabulka č. 21 je právě přílohou č. 1, což je nelogické, aby příloha č. 1 obsahovala až poslední (21.) tabulku, přičemž ani v této příloze není nikde výslovně uvedeno, že se jedná právě o tabulku č. 21. Žalovaný tak vyjádřil pochybnosti o pravosti Přílohy č. 1, resp. dospěl k závěru, že sama o sobě není s to doložit, že předmětem Smlouvy o koupi závodu byl skutečně závod jako organizační jednotka. K Dokladu o koupi části závodu ze dne 4. 5. 2021 a výpisu ze Sbírký listin žalovaný uvedl, že tyto písemnosti prokazují naplnění zákonných požadavků pro nabytí vlastnického práva k závodu, avšak bez prokázání obsahu smlouvy o koupi závodu (k čemuž tyto nic nedokládají), jsou dle žalovaného bezcenné. K oznámením o převodu závodu žalovaný uvedl, že k těmto nebyl doložen žádný doklad o odeslání, z něž by bylo patrné, že tento přípis byl skutečně některému obchodnímu partnerovi zaslán – jedná se pouze o ručně podepsané, nedatované a zcela neadresné dokumenty. K dohodě o finanční jistotě ze dne 8. 9. 2021 uvedl, že tato by mohla být dokladem skutečnosti, že žalobce b) minimálně tohoto obchodního partnera o uzavření Smlouvy o koupi závodu informoval, avšak žalovaný vyslovil pochybnosti o hodnověrnosti této dohody, a to s ohledem na znění nájemní smlouvy s právem odkupu ze dne 10. 11. 2020 a smlouvy o smlouvě budoucí kupní z téhož dne. Žalovaný pak rovněž zpochybnil samotné vyplacení jistoty. Na základě toho učinil žalovaný závěr, že žalobce b) své vlastnické právo k předmětnému Vozidlu neprokázal.

- [18] Dále žalovaný uvedl, že další úkony a vyjádření žalobců svědčí spíše o tom, že ve skutečnosti byla uzavřena kupní smlouva na jednotlivé položky závodu. Odkázal zejména na prohlášení o majetku žalobce b) ze dne 5. 11. 2021 (kde tento uvedl, že nevlastní žádný obchodní závod) a také na str. 7 a 8 doplnění odvolání obou žalobců. Z tvrzení žalobce b) žalovaný dovodil, že jeho vůlí nebylo převést závod jako takový, ale pouze jeho jednotlivé položky. Za takové situace pak nelze převod vlastnického práva posuzovat dle ustanovení o koupi závodu, nýbrž dle obecných ustanovení o kupní smlouvě. Nicméně tato skutečnost dle žalovaného nemá žádný vliv na hodnocení vlastnického práva k předmětnému automobilu. Dále uvedl, že dne 1. 6. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o zřízení zástavního práva k movité věci dlužníka [žalobce a)] č.j. 5159352/21/2001-80543-108619, jímž bylo zřízeno zástavní právo k předmětnému Vozidlu. Proti tomuto rozhodnutí však nebylo podáno odvolání, přestože toto Vozidlo bylo již dle tvrzení žalobců ve vlastnictví žalobce b). První zmínka o tom, že předmětný automobil vlastní žalobce b) pochází až z jednání správce daně s předsedou správní rady žalobce a) dne 14. 9. 2021. K příloze č. 3 prohlášení o majetku žalovaný uvedl, že tuto považuje z dále nastíněných důvodů za nevěrohodnou. Dále uvedl, že nelze přehlédnout, že u ostatních automobilů uvedených v Příloze č. 1 je v centrálním registru vozidel s platností od 7. 9. 2021 uvedeno, že žalobce b) je jejich provozovatelem, vlastníkem je ve všech případech ŠkoFIN s.r.o. [vyjma automobilu tov.zn. Volkswagen Passat, reg.zn. X, jehož zapsaným provozovatelem byl ke dni 2. 8. 2022 stále žalobce a)]. Pouze předmětné Vozidlo bylo ke dni 2. 8. 2022 dle centrální evidence vozidel stále ve vlastnictví žalobce a), přestože prepis by v tomto případě byl nejjednodušší (k prepisu provozovatele v ostatních případech musela dát souhlas společnost ŠkoFIN s.r.o. jako jejich vlastník) a mohl být proveden prakticky okamžitě. Dále žalovaný uvedl, že správci daně se ani cestou soudního znalce nepodařilo ověřit, zda byl předmětný automobil předmětem Smlouvy o koupi závodu. Z odpovědi Generali Česká pojišťovna a.s. pak vyplynulo, že žalobce a) uzavřel dne 27. 5. 2021 pojistnou smlouvu č. 4681364592 na předmětný automobil, přičemž se v ní

označil za vlastníka i provozovatele Vozidla. Tato smlouva trvala do 15. 10. 2021. Další pojistnou smlouvu č. 4686708230 uzavřel dne 27. 10. 2021 opět žalobce a). Ani další správcem daně zjištěné skutečnosti dle žalovaného neprokazují změnu vlastnického práva předmětného automobilu z žalobce a) na žalobce b).

- [19] Následně se žalovaný vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám. V bodech [33] až [36] se zabýval námitkou týkající se skutkového stavu věci, kde se vyjádřil zejména ke smluvnímu vztahu mezi žalobcem a) a společností VVISS a.s. V bodě [37] vypořádal námitku ohledně absence notářského ověření; v bodě [38] pak námitku týkající se absence znaleckého posudku. V bodě [39] se žalovaný zabýval námitkou absence samostatné dohody o způsobu a splatnosti kupní ceny, v bodech [40] až [42] pak námitkou ohledně absence pojištění předmětného automobilu. V bodě [43] se žalovaný vyjádřil k námitce absence zápisu změny vlastníka předmětného automobilu v centrálním registru vozidel. V bodech [44] a [45] vypořádal námitku ohledně údaje o vozidle v prohlášení majetku žalobce b). V bodě [46] se žalovaný zabýval dopady potvrzení odvoláním napadeného rozhodnutí na finanční situaci žalobce b). V bodech [47] a [49] se žalovaný vyjádřil k dalším námitkám týkajícím se Smlouvy o koupi závodu; v bodech [50] až [55] pak ke vztahu Mgr. Kopúna, resp. společnosti VVISS a.s. k předmětnému automobilu. V bodech [56] a [57] žalovaný vypořádal námitky týkající se nového znaleckého posudku; v bodech [58] až [61] se závěrem vyjádřil ke zbývajícím skutečnostem.
- [20] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [21] Žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalobci se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [22] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [23] Podle ustanovení § 179 odst. 1 daňového řádu: „*Po nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.*“
- [24] Povahou řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č.j. 1 Afs 394/2017-32, ve kterém uvedl, že „*účelem § 179 je poskytnout ochranu třetím osobám, odlišným od dlužníka, jejichž majetek byl exekucí postižen, ačkoli k tomuto majetku mají právo, jež exekuci nepřipouští. Plnění, jež se exekucí vymáhá, je zavázán poskytnout dlužník, a proto také pouze postižením jeho majetkové sféry může být pohledávka nuceně uspokojena. Třetí osoby musí být chráněny.*“ Návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce je obdobou vylučovací (excindační) žaloby ve smyslu § 267 o.s.ř. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2022, č.j. 5 Afs 259/2019-26).

- [25] Účelem řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce podle ustanovení § 179 odst. 1 daňového řádu tak je, aby byl exekucí postižen toliko majetek dlužníka. Na rozdíl od vylučovací žaloby podle ustanovení § 267 o.s.ř. může být toto řízení zahájeno i z moci úřední. Správce daně je povinen zahájit řízení o vyloučení majetku, zjistí-li existenci práva k tomuto majetku, které nepřipouští provedení exekuce. V rámci tohoto řízení správce daně proto autoritativně nerozhoduje o tom, zda třetí osobě náleží právo k majetku, které nepřipouští provedení exekuce, nýbrž rozhoduje pouze o vyloučení majetku z daňové exekuce z důvodu, aby byla daňová exekuce vedena v souladu s daňovým řádem. Předmětem řízení tak je přípustnost vedení exekuce na určitý majetek, nikoliv vztah vyplývající ze soukromého práva. Nařídil-li by totiž správce daně exekuci na majetek, ke kterému má třetí osoba právo nepřipouštějící provedení exekuce, porušil by ustanovení § 179 odst. 1 daňového řádu, který tento postup vylučuje. Otázku existence práva nepřipouštějícího provedení exekuce si proto správce daně posuzuje toliko jako předběžnou otázku podle ustanovení § 99 odst. 1 daňového řádu, jejíž řešení je nezbytné pro vyjasnění, zda je možné na daný majetek vést exekuci. Rozhodnutím o vyloučení či nevyločení majetku z daňové exekuce však není zakládán, měněn nebo rušen soukromoprávní vztah. Správce daně proto nerozhodoval o vlastnickém právu k automobilu, nýbrž o tom, zda je možné na automobil vést daňovou exekuci.
- [26] Třetí osoba, které svědčí právo k majetku, jež exekuci nepřipouští, má veřejné subjektivní právo na to, aby majetek nebyl exekucí postižen. Může proto podat podle ustanovení § 179 odst. 1 daňového řádu návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce. Správce daně v tomto řízení vystupuje v nadřízeném postavení a autoritativně určuje, zda je možné na tento majetek vést exekuci. Byť se rozhodnutí správce daně může fakticky dotknout soukromého subjektivního práva třetí osoby k danému majetku, neznamená to, že takový zásah má soukromoprávní charakter. Jak totiž uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 10. 2004, č.j. 4 As 47/2003-125, č. 448/2005 Sb. NSS, *„[d]ovedena k absurdním důsledkům by totiž uvedená teze znamenala, že jakýkoliv zásah do vlastnického práva – byť by k němu došlo správním aktem – nelze přezkoumávat ve správním soudnictví, ale pouze v rámci obecné justice. Do subjektivního vlastnického práva, tj. vůči všem působícího oprávnění vlastníka věc držet, užívat a požívat a disponovat s ní, lze zasáhnout nejrůznějšími způsoby, a přesto pouhá skutečnost, že došlo k zásahu do soukromého práva sama o sobě, evidentně neznamená, že i takový zásah má soukromoprávní charakter.“*
- [27] Protože správce daně rozhoduje v případě návrhu podle § 179 odst. 1 daňového řádu o veřejném subjektivním právu, je dána pravomoc soudů ve správním soudnictví podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. k projednání žaloby proti rozhodnutí o nevyločení majetku z daňové exekuce a k rozhodnutí o ní. Správní soud pak nerozhoduje o tom, zda žalobce má nebo nemá právo nepřipouštějící provedení exekuce, nýbrž rozhoduje o zákonnosti rozhodnutí o nevyločení majetku z daňové exekuce. V rámci posouzení důvodnosti žaloby si pak soud může pouze učinit úsudek podle ustanovení § 52 odst. 2 s. ř. s. o tom, zda žalobci takové právo svědčí, respektive, zda existenci práva žalobce náležitě prokázal (viz bod 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č.j. 1 Afs 394/2017-32).
- [28] Soud dále upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se rozložení důkazního břemene v řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce a na povinnosti správce daně v tomto řízení. Z ní je zásadní rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č.j. 1 Afs 394/2017-32. V jeho bodě 25 Nejvyšší správní soud konstatoval: *„Osoba, která činí návrh dle § 179 daňového řádu, je v tomto návrhu povinna uvést tvrzení týkající se uplatňovaného práva k majetku, který je předmětem exekuce, a současně označit důkazy, které mají její tvrzení prokázat. Písemné důkazy*

k prokázání svých tvrzení je navrhovatel povinen doložit společně s návrhem. Na správci daně pak je, aby v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 daňového řádu) posoudil, zda předložené důkazy jsou s to prokázat tvrzení obsažená v návrhu (tedy to, že navrhovateli svědčí právo nepřipouštětí exekuci předmětného majetku). Zde je tedy možno městskému soudu přisvědčit, že břemeno tvrzení a břemeno důkazní stran prokázání práva nepřipouštětí exekuci skutečně tíží navrhovatele, nikoli správce daně. To ostatně odpovídá jak logice daňového řádu, tak občanského soudního řádu (a jeho části třetí, podle které se postupuje v případě excindačních žalob).“ Na tento názor později Nejvyšší správní soud souhlasně odkázal také v bodě 39 rozsudku ze dne 30. 8. 2018, č.j. 9 Afs 376/2017-87, kde k aplikaci ustanovení § 179 daňového řádu dodal: „Břemeno tvrzení i břemeno důkazní nese navrhovatel, jenž tvrdí, že mu svědčí vlastnické právo. Na správci daně pak je, aby v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 daňového řádu) posoudil, zda předložené důkazy jsou s to prokázat tvrzení obsažená v návrhu (tedy to, že navrhovateli svědčí právo nepřipouštětí exekuci majetku).“ Tuto judikaturu je pak nutno doplnit o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č.j. 7 Afs 348/2018-32, kde byla vyslovena následující právní věta: „V řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, je na navrhovateli, aby věrohodnými a vzájemně si neodporujícími důkazy prokázal, že mu svědčí vlastnické právo k majetku, jehož vyloučení z daňové exekuce se domáhá. Hrozí-li, že navrhovatel neunes povinnost tvrzení a důkazní břemeno, má správce daně povinnost jej o této skutečnosti poučit a poskytnout mu příležitost svá tvrzení a důkazy doplnit (per analogiam § 118a a § 267 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 177 odst. 1 daňového řádu). Pokud však správce daně na základě volného hodnocení důkazů dospěje k závěru, že si předložené důkazy odporují či jsou jinak nedůvěryhodné, je namístě, aby návrh zamítl, nikoli aby navrhovateli předeštel své pochybnosti a dal mu další příležitost, aby tyto pochybnosti vyvrátil.“

- [29] V daném případě je předmětem sporu otázka, zda je předmětné vozidlo Mercedes-Benz GLC E, reg.zn. X, VIN kód: X, vyloučeno z daňové exekuce nařízené k vymožení vykonatelných nedoplatků žalobce a) exekučním příkazem ze dne 8. 9. 2021, č.j. 7341432/21/2001-80543-111322, a to z důvodu, že vlastnické právo k tomuto vozidlu svědčí žalobci b).
- [30] Žalobci v podané žalobě předně namítali, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávného hodnocení právní úpravy vztahující se k otázce smlouvy o převodu závodu, neboť Smlouvou o koupi závodu ze dne 1. 5. 2021, která byla mezi žalobci uzavřena, došlo k prodeji závodu, včetně převodu vlastnického práva k předmětnému Vozidlu ve prospěch žalobce b).
- [31] K této námitce soud uvádí, že koupě závodu je upravena v ustanovení § 2175 a násl. občanského zákoníku. Zákon pak pro tento typ smlouvy nedefinuje žádnou povinnou formou, může být tedy uzavřena i ústně. Samotný závod je pak definován v ustanovení § 502 občanského zákoníku jako „organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu.“ Koupí závodu pak kupující nabývá vše, co k závodu jako celku náleží (ustanovení § 2175 odst. 1 věta první občanského zákoníku). V zápisu o předání závodu strany uvedou výčet všeho, co závod zahrnuje a co se kupujícímu předává, jakož i všeho, co chybí, ač to podle smlouvy nebo účetních záznamů závod spoluvytváří (ustanovení § 2179 odst. 1 téhož zákona). Neuvede-li se v zápisu věc náležející k závodu, nabývá ji kupující společně se závodem (ustanovení § 2179 odst. 2 téhož zákona). Nicméně vždy je dle soudu na smluvních stranách, aby precizně vymezily, co má k závodu náležet a co je skutečně předáváno.
- [32] Soud dospěl k závěru, že žalovaný se tím, jaký smluvní typ byl ve skutečnosti mezi oběma žalobci uzavřen, zabýval dostatečně a v souladu s výše předestřenou právní úpravou smlouvy o koupi závodu. Soud považuje za vhodné zdůraznit zejména to, že v bodě 3.2. Smlouvy

o koupi závodu, kterou žalobci doložili, je co do konkretizace jednotlivých položek odkazováno na přílohy č. 1 až 5 této smlouvy, které však, s výjimkou přílohy č. 1, jejíž autentičnost žalovaný zpochybnil (viz dále), a přílohy č. 3 (která však obsahovala pouze seznam smluv vztahující se k části závodu), nebyly ze strany žalobců žádné další přílohy nebo důkazy předloženy. Současně pak nebyl předložen ani zápis o předání a převzetí závodu, který měl být dle bodu 7.3. pořízen. Dle názoru soudu tak žalovaný dospěl ke správnému závěru, že bez znalosti daných příloh nelze smlouvu o koupi závodu kvalifikovaně posoudit, resp. že nebylo možné posoudit obsah takové smlouvy.

- [33] Dle soudu tak nebylo možné dospět k závěru, zda byl převeden celý závod, jak tvrdili žalobci, či jen jeho část, když ani žalobce b) závod jako celek neuvedl ve svém prohlášení o majetku ze dne 5. 11. 2021. Tento pak ve svém odvolání dokonce výslovně uvedl, že v daném případě se jednalo „o množinu hmotného majetku, pohledávek a závazků“, a že mezi žalobci uzavřená Smlouva o koupi závodu nenaplňuje zákonnou definici. [srov. str. 7 a 8 doplnění odvolání žalobce b) ze dne 27. 5. 2022, jakož i str. 7 a 8 doplnění odvolání žalobce a) ze dne 11. 6. 2022, kde byla uvedena shodná tvrzení]. Soud se tak ztotožnil se žalovaným, který dospěl k závěru, že se žalobcům nepodařilo vůbec prokázat, jaký typ smlouvy vlastně uzavřeli.
- [34] V daném případě však bylo nutno dále zkoumat, zda předmětné Vozidlo bylo objektem nějaké kupní smlouvy mezi žalobci, jelikož z výše uvedeného vyplývá, že v daném případě byla ve skutečnosti uzavřena kupní smlouva na jednotlivé položky závodu.
- [35] Žalobci dále namítali, že konkrétní rozpis závodu, tj. uvedení jednotlivých složek majetku žalobce a), jež se staly předmětem prodeje žalobci b), vyplývá z 21 tabulek, obsažených v souhrnném dokumentu tvořícím přílohu Smlouvy o koupi závodu. Předmětné Vozidlo je pak obsaženo v Tabulce č. 21, která byla podepsána statutárním zástupcem obou smluvních stran.
- [36] Soud k této námitce uvádí, že žalobci předložili v řízení před správcem daně jedinou přílohu (a to z celkem pěti ve smlouvě o koupi závodu odkazovaných příloh) s označením „Příloha č. 1, Hmotný majetek k 1.5.2021“. Tato pak obsahuje tabulku o 10 řádcích a jeden podpis.
- [37] Jak již bylo uvedeno výše, tak zákon nestanoví pro smlouvu o koupi závodu žádnou povinnou formu, nicméně nelze pominout, že odkazem na přílohy v textu smlouvy o koupi závodu, u které žalobci zcela dobrovolně nechali podpisy ověřit, se tyto staly nedílnou součástí této smlouvy. Z toho důvodu soud aprobejuje závěr žalovaného, že absence ověření podpisu na předložené příloze vede k jedinému závěru, a to že tato příloha nebyla v době podpisu Smlouvy o koupi závodu součástí této smlouvy, neboť by za takové situace zcela jistě byla rovněž úředně ověřena a zapečetěna společně s danou smlouvou. Soud dále považuje za nutné zdůraznit, že předmětná příloha na Smlouvu o koupi závodu nijak neodkazuje, přičemž tato ani nesplňuje požadavky na ni kladené samotnou smlouvou, neboť ta u seznamu příloh uvádí, že přílohy budou podepsány oběma smluvními stranami, jinak jsou neplatné.
- [38] Předložená Příloha č. 1 však obsahuje pouze jeden podpis, což je s ohledem na personální propojení obou žalobců prostřednictvím předsedy správní rady sice logické, nicméně u tohoto podpisu není uvedena žádná datace, a především tento není úředně ověřen. Nadto samotná Smlouva o koupi závodu byla oběma žalobci podepsána (a následně bylo tyto podpisy ověřeny). Je tak dle soudu nelogické, že by příloha této smlouvy byla podepsána pouze jednou.

- [39] Soud dále považuje za nelogické, aby Příloha č. 1 obsahovala Tabulku č. 21, když ani v této příloze není uvedeno, že se se právě o tabulku č. 21 jedná. Žalobci tak kvalifikovaně v řízení před soudem nevyvrátili pochybnosti žalovaného o pravosti této přílohy. Lze tak dospět k závěru, že sama o sobě pak tato příloha není s to doložit, že předmětem Smlouvy o koupi závodu byl skutečně závod jako celek (jako organizační jednotka), a že součástí tohoto převodu bylo i předmětné Vozidlo.
- [40] Dále žalobci namítali, že smluvní strany opakovaně souhlasně deklarovaly, že součástí majetku převáděného Smlouvou o koupi závodu bylo i předmětné Vozidlo, což vyplývá i z prohlášení o majetku žalobce b) ze dne 5. 11. 2021, jehož je toto součástí (srov. přílohu č. 3 tohoto prohlášení).
- [41] K této námitce soud uvádí, že je skutečně pravdou, že žalobce b) Vozidlo zahrnul do svého prohlášení o majetku ze dne 5. 11. 2021, a to do přílohy č. 3. Soud ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že tuto přílohu považuje za nevěrohodnou, neboť příloha č. 3 prohlášení o majetku je tvořena pouze kopií Přílohy č. 1 Smlouvy o koupi závodu, jež soud nepovažuje za věrohodnou, jak uvedl již dříve v tomto rozsudku.
- [42] V daném případě však lze identifikovat i další skutečnosti, které neprokazují změnu vlastnického práva předmětného Vozidla z žalobce a) na žalobce b). Předně soud uvádí, že rozhodnutím ze dne 1. 6. 2021, č.j. 5159352/21/2001-80543-108619, bylo zřízeno zástavní právo k předmětnému Vozidlu. Toto bylo téhož dne doručeno žalobci a); potvrzení o zápisu zástavního práva do rejstříku zástav vedeného Notářskou komorou České republiky bylo správci daně doručeno dne 17. 6. 2021. Odhlédne-li soud od personálního propojení obou žalobců, tak nejpozději od tohoto data tak bylo pro oba žalobce zjistitelné, že k Vozidlu bylo zřízeno zástavní právo. Proti uvedenému rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 1. 6. 2021 však nebylo podáno žádné odvolání ze strany žalobců, ačkoliv tito v žalobě tvrdili, že k přechodu vlastnického práva došlo ke dni 5. 5. 2021. Přesto, že žalobce b) nebyl účastníkem řízení o zřízení zástavního práva, tak dle judikatury mohl proti tomuto rozhodnutí podat správní žalobu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č.j. 9 Afs 316/2019-44), což ale také neučinil, neboť první zmínka o tom, že předmětné Vozidlo je ve vlastnictví žalobce b) vyplývá z jednání správce daně s předsedou správní rady žalobce a), které proběhlo dne 14. 9. 2021 (srov. protokol o ústním jednání č.j. 7472206/21/2001-80543-111322).
- [43] Dále soud nemohl pominout, že žalobci ve vztahu k Vozidlu nezajistili přepis vlastníka v centrálním registru vozidel, ačkoliv se jedná o přestupek s možností uložení pokuty až do výše 50.000 Kč [srov. ustanovení § 83a odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 83a odst. 11 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů]. Tato okolnost pak nabývá na významu za situace, kdy k přepisu ostatních vozidel uvedených v Příloze č. 1 bez problémů došlo. Žalovaný v bodě [28] napadeného rozhodnutí v této souvislosti uvedl, že s platností od 7. 9. 2021 je v centrálním registru vozidel uvedeno, že žalobce b) je jejich provozovatelem, a vlastníkem je společnost ŠkoFIN s.r.o. [vyjma automobilu tov.zn. Volkswagen Passat, reg.zn. X, jehož zapsaným provozovatelem byl ke dni 2. 8. 2022 stále žalobce a)]; pouze předmětné Vozidlo bylo i ke dni 2. 8. 2022 dle této centrální evidence stále ve vlastnictví žalobce a). Nezbyvá pak než potvrdit závěr žalovaného, který přepis Vozidla označil za nejjednodušší (ve vztahu k ostatním vozidlům), jelikož k přepisu provozovatele v ostatních případech musela dát souhlas právě společnost ŠkoFIN s.r.o. jako jejich vlastník.

- [44] Rovněž je třeba uvést, že žalovaný se vypořádal i s tvrzením žalobců, že přepis vlastníka v centrálním registru zablokoval tento centrální registr v důsledku vydání exekučního příkazu. Zde je třeba upozornit na to, že samotný exekuční příkaz byl žalobci a) doručen až dne 15. 9. 2021 [dne 8. 9. 2021 tedy o jeho existenci při uzavírání o dohody o finanční jistotě se společností VVISS a.s. žalobce a) nemohl vědět], přičemž jako podstatnější soud vidí to, že registr vozidel nebyl příjemcem exekučního příkazu, tj. o jeho vydání nemohl vědět, a tedy z důvodu jeho vydání jen těžko mohl přepis „zablokovat“.
- [45] Soud dále považuje za vhodné zmínit, že dle zjištění správce daně, to byl po uzavření Smlouvy o koupi závodu stále žalobce a), kdo uzavíral pojistné smlouvy na předmětné Vozidlo a prohlašoval se v nich za vlastníka i provozovatele tohoto Vozidla. Soud si na tomto místě dovoluje odkázat na vyjádření společnosti Generali Česká pojišťovna a.s., ze kterého vyplynulo, že žalobce a) uzavřel dne 27. 5. 2021 pojistnou smlouvu č. 4681364592 na předmětné Vozidlo, v níž se označil za jeho vlastníka i provozovatele. Tato smlouva trvala do 15. 10. 2021. Další pojistnou smlouvu č. 4686708230 pak žalobce a) uzavřel dne 27. 10. 2021. I v této se označil za vlastníka i provozovatele daného Vozidla.
- [46] Žalobci rovněž namítali, že občanský zákoník nevyžaduje určitou formu smlouvy o koupi závodu, a proto písemná forma této smlouvy není nutná. Argumentace žalovaného týkající se nedostatečné formy smlouvy o koupi závodu, jakož i absence ověřených podpisů smluvních stran na přílohách této smlouvy, není dle žalobců relevantní, resp. je dle nich výrazem svévole správního orgánu.
- [47] Soud se těmito námitkami zabýval již dříve v tomto rozsudku, přičemž je neshledal důvodnými. Hodnocení Smlouvy o koupi závodu, jakož i její Přílohy č. 1, tak dle soudu není výrazem svévole žalovaného, jak namítali žalobci, ale má jednak oporu v relevantních právních předpisech (zejména v občanském zákoníku), jednak ve zjištěném skutkovém stavu.
- [48] Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný posoudil návrh žalobce b) na vyloučení předmětného Vozidla z daňové exekuce v souladu se zákonem, neboť v řízení nebylo nabytí vlastnického práva žalobce b) k tomuto Vozidlu prokázáno. Jednak nebyla prokázána existence jakékoliv smlouvy, jejímž předmětem by toto Vozidlo bylo, a jednak ani další okolnosti (srov. body [42] až [45] tohoto rozsudku) nenasvědčují tomu, že došlo k převodu vlastnického práva z žalobce a) na žalobce b).
- [49] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [50] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu